

14.po Trojici – 13.9.2020

Fake (fejk)

„Chcem počúvať, čo Hospodin Boh hovorí, lebo On pokoj oznamuje svojmu ľudu a svojim zbožným, len aby sa nevrátili zase ku bláznovstvu. Milosť a vernosť sa stretnú, spravodlivosť a pokoj sa poľúbia. Potom dá Hospodin aj to, čo je dobré a naša zem vydá svoj úžitok. Spravodlivosť pôjde pred Ním a spása cestou Jeho krokov“ (Ž 85).

Filipským 3:1-6 „Napokon radujte sa v Pánovi. Mne nie je na ťarchu písať vám o tom istom a vás to utvrdí. Dajte pozor na psov, dajte pozor na zlých pracovníkov, dajte pozor na rozriezku. Ved' my sme obriezka, my, ktorí v Duchu Božom vzývame Boha a chválime sa v Kristovi Ježišovi, my, ktorí nedúfame v telo, hoci ja by som mohol dúfať aj v telo. Ak si niekto iný myslí, že môže dúfať v telo, tým skôr ja. Bol som obrezaný 8 dňa, som z rodu Izraela, z kmeňa Benjamínovho, Hebrejec z Hebrejov, farizej čo do zákona, horlivý prenasledovateľ cirkvi a bez úhony čo do spravodlivosti podľa zákona“.

Človek dnes už nemôže ničomu veriť. **Je to preto, lebo nič už nie je pravé, všetko sme nahradili niečím iným, čo sa na to pravé iba podobá.** A tak máme falošne (fejkove) oblečenie, jedlo, kozmetiku, módné doplnky, vzťahy, ľudí... Na prvý pohľad to vyzerá ako pravosť, no pri dôslednejšom skúmaní prideme na to, aká je pravda.

Apoštol Pavol v týchto slovách upozorňuje kresťanov **na falošných prorokov. V jeho dobe to boli kresťania zo židovstva**, ktorí boli presvedčení, že aj kresťania z pohanstva majú dodržiavať všetky židovské predpisy, najmä obriezku, aby mohli byť spasení. Motivovala ich k tomu pýcha. Mysleli si totiž: „keď my, bývalí Židia, musíme dodržiavať všetky tie príkazy a zákazy, investujeme do toho kopec času a úsilia, prečo by to mali mať bývalí pohania ľahšie? Nech sú aj oni podrobení zákonu. Nemôžu preda dosiahnuť spasenie bez vlastnej snahy“. Pavlovi v prvom rade vadilo to, že títo židovskí kresťania nevedia prijať spásu v jej pravom zmysle slova ako dar Božej milosti bez ľudských zásluh. Stále spasenie vnímali ako produkt ľudského snaženia a dobrých skutkov a nie ako niečo nezaslúžené, dané výhradne z Božej iniciatívy. Pavol dáva teda dôraz na to, že **skutky sú následkom, nie predpokladom spasenia!** Ak niekto tvrdí opak, je falošným prorokom.

Je ľahké sklznúť do myšlienok, že naše úsilie je potrebné ku spásu. Bežný život nás učí, že nič nie je zadarmo a tak to prenášame aj do sféry spasenia. Preto **dávame väčší dôraz na náboženské prejavy voči Pánu Bohu a ľuďom ako na lásku v srdci voči Pánovi a blížnym. Je pre nás dôležité vykonávať skutky, prichádzať na obrady, modliť sa nahlas, poučovať iných, ale už nie je pre nás také dôležité modliť sa doma, čítať si Písmo v súkromí, byť kresťanom aj v rodine, každý deň robiť revíziu vlastného srdca. Je pre nás dôležité dodržiavať zásady, ale už menej dôležité je milovať Pána Boha celou svojou bytosťou.** Snažíme sa svojou činnosťou akoby „podplatiť“ Boha, zabezpečiť si večnosť, a pri tom zabúdame na to, že spasenie a večný život je darom Pána Ježiša, Jeho života a smrti pre nás. Pestujeme v prvom rade vzťah s Pánom Bohom a ostatné príde. Zamerajme sa celkom na Pána Ježiša a On nás posilní aj v konaní skutkov lásky a dobra, ktorými potom svoju vieru a lásku urobíme viditeľnou. Nezapúdajme, že spasenie je zdarma, nie na základe našej dobroty.

Apoštol Pavol potom píše o svojich „prednostiach“, no nie preto, aby sa chváľil, ale preto, aby poukázal na to, že by sa mal čím chváliť, no nerobí to. Na svojom vlastnom živote spoznal, že **ľudské úspechy nie sú ničím v Božej sfére, lebo tam sme úplne závislí na Pánovi.** Pavol mal v živote „šťastie“ – mal dobré predpoklady pre nádherný a úspešný život, dostal dobrú výchovu, výborné vzdelanie, mal národný aj rodový pôvod na vysokej úrovni, bol morálne zdatný a vykonal veľa dobrých skutkov, patril medzi pravoverných členov vyvoleného ľudu atď. Tým všetkým sa mohol pochváliť, ale iba do chvíle, keď uveril v Pána Ježiša. Vtedy všetko toto prestalo mať cveneg. V porovnaní s Kristovou milosťou všetky tieto ľudské prednosti, neboli ničím. Preto sa Pavol začal spoliehať len a výhradne na Božiu milosť. **Pavol by sa teda mohol postaviť pred Boha a povedať: „pozri, Bože, ja si zaslúžim milosť, lebo som vykonal veľa dobrého“, ale on to nerobí. Stavia sa pred Pána a hovorí: „ja som najväčší z hriešnikov, ja si zaslúžim trest a preto som vďačný za Tvoju milosť, lebo hoci si ju nezaslúžim, preda ju dostávam“.** Hovoril tak na základe Božej zvesti a preto bol pravým Božím prorokom.

Aj my sa spoliehame na svoje výkony a predpoklady. **Myslíme si, že pred Pánom obstojíme preto, lebo naši predkovia postavili kostol, lebo mali funkcie v cirkvi. Myslíme si, že budeme spasení preto, lebo chodíme do kostola a platíme si cirkevný príspevok. Sme presvedčení, že budeme večne žiť, lebo konáme dobré skutky a vykonávame službu v cirkvi. Myslíme si, že Boh nemá na výber, musí nás prijať k sebe, lebo nie sme až takí hrozní ako ostatní.** Máme svoje kvality, dosiahli sme úspechy, máme dobrú povesť, to všetko sú dôvody, aby nás Pán Boh zachránil a na to sa spoliehame. Kríž Pána Ježiša nám pomôže uvedomiť si, že sa na nič na tomto svete nemôžeme spoliehať, že nás to zachráni, spasí. Ako Pavol si musíme pripomínať každý deň a každú chvíľu, že spasenie je nám dané iba skrze vieru v Božiu milosť a lásku. Bohu nemôžeme ponúknuť nič, čím by sme Ho ohúrili, preto nemáme na výber, iba sa pokoriť a prijať to, čo nám On sám ponúka. A ak niečo znamenáme, vieme, a dosahujeme, je to prejav len a výhradne Jeho požehnania pri nás.

Ak chceme byť skutočnými, pravými kresťanmi, musíme počúvať skutočnú a pravú zvesť Božieho slova, ktorá nám pripomína, že **sme spasení z milosti, bez zásluh človeka**. Možno by sme sa mali čím chváliť, ale nerobme to, **pred Bohom každý z nás obstojí len kvôli Ježišovmu činu záchrany**. Radšej **za to, čo sme a čo máme, poďakujeme**, lebo je to všetko darom Božej lásky voči nám. Pravý kresťanský život je v dobrom aj zlom totálne závislý na Pánovi Ježišovi. Amen.